

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dei Immortalis In Corpore Mortali Patientis Historia

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1694

§. II. Ligatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49178](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49178)

due, & scio, propter illa Pater tuus benedicet mihi, & ero benedictus.

§. II.

Ligatur.

OMnia vincit amor. Sed homo fortiter impius ut vinceret amorem Christi, voluit vincere Christum, quasi tunc esset victus, dum victus. Christus ad columnam accedens, eandem amplexatus est, ut ostenderet se illi alligatum, non quia homo ligare potuit, sed quia ipse ligari voluit. Fuit autem manibus, & pedibus, & collo columnæ adstrictus; ne fortè fugeret, scilicet qui venerat fugientes à se quærere.

Quod postea discipulus Christi Paulus, hoc modò Magister illius discipuli Christus dicit. Is dicebat: *Quis nos separabit à charitate Christi?* Christus dicit: *Quis me separabit à charitate hominis? An tribulatio, an angustia?* sed *tribulatio & angustia invenerunt me. An fames?* Quadraginta diebus jejunavi, donec esurirem, *An nuditas?* Hic nudus consisto. *An persecutio?* Multi qui *persequuntur me, & tribulant me. An gladius?* Tanquam *ad latronem exiverunt, cum gladiis & sustibus comprehendere me.* Quid ergo separabit me à charitate hominis? Certus sum quòd neque vincula, neque flagella, neque alapæ, neque spinæ, neque clavi, neque crux, neque mors, neque creatura ulla poterat me separare à charitate hominis, propter quem factus sum homo. Dubitas adhuc, ô homo, de amore Jesu in te? Quod certius exigere potes argumentum amoris, quàm ejus, quem effudit pro te sudorem in molestis itineribus, lacrymas in ferventibus precibus, sanguinem in horrendis cruciatibus. Sic te amat Jesus, ut nisi omnipotentia divinæ ejus naturæ susti-

Rom. 8.

35.

Ps. 118.

143.

Ps. 118.

157.

Matt. 26.

15.

Christū
nō ama-
ri à no-
bis pro-
digiorū
maxi-
mum.

Luc. 2. 14.

sustineret, & corroboraret naturam humanam, vinctus & nudus ad columnam, antequam ul- lum percepisset ictum flagelli, præ magnitudine amoris expirasset. Non hoc sufficit ad testandum Jesu tui in te amorem? Nulli potest esse du- bium, quin Angeli omnes & Cœlites impensif- sime ament SS. Trinitatem: tamen Christus plus amat animam unam suā amantem, quàm omnes novem Angelorum Chori, quàm omnes beatæ Mentis simul amant SS. Trinitatem. Et adhuc post tantum amorem invenietur aliquis, qui non amat JESUM? Certè debuisset hoc æstimare ma- ximum, quod umquam in terris visum, vel audi- tum fuisset prodigium; inventum fuisse unum hominem in mundo, qui non amaret JESUM. Imò debuisset ad conspectum illius hominis, tamquam ad insolens & abominabile mon- strum, obstupescere cœlum, sol subtrahi, sidera obvolvi caligine, concuti à fundamentis terra, scindi petra, hiare saxa. Tantum æstimari de- beret hoc portentum, unum inventum fuisse hominem, qui non amaret JESUM. Et tamen in- ventus est homo, & homo non unus, sed mun- dus totus in maligno positus, qui redderet illi odium pro dilectione sua. Numquid, quando hîc vides Filium Dei ad columnam vinctum, & nudum, dicere potes: *Ecce positus est in signū cui con- tradicatur.* Numquid omnes dicunt dignum, qui vestibus operiatur? ideo vestibus exutum denu- dant. Numquid omnes dicunt indignum illum, qui instar vilissimi mancipii, virgis, flagellis, lo- ris laceretur? ideo ad columnam eum vinciunt. Numquid hîc verè positus est in scopum, in quem omnes injuriæ, odia, calumniæ, contume- liæ, opprobria, maledicta, cædis & interitûs ma- china-

chinamenta collinearent? Nonne vides hîc extensa omnium hominum brachia, armatas flagellis omnium hominum manus, ut cruentent, concidant, dilanient corpus JESU? Nos quotquot hîc sumus; antequam essemus nati, Christum percussimus: neque enim, quæ Christum flagellârunt, fuerunt Judæorum brachia, sed nostra & parentum nostrorum scelera. Audite æternum Patrem loquentem de Filio percusso: *Propter scelera populi mei percussus est.* Quis est ille populus, propter quem percussus est Dei Filius? An Judaicus, an Gentilis, an Christianus? Quisquis commisit scelus, est JESU percussi reus. Qui ergo immunis est à scelere, is jactet se mundum esse à Christi sanguine. Nos ergo, qui deliquimus, iidem & percussimus. Quid dico. percussimus? Id præteritum est. Etiamnum in præsentiarum percutimus. Nec hoc satis est: adhuc sæpius percutiemus. Fortè unâ horâ antequam ad hunc locum convenistis, illum percussistis, vel lascivo oculo, vel impudicâ manu, vel pravâ cogitatione, vel malevolâ mente, vel malêdicâ linguâ. Fortè & nunc illum percutitis, dum JESUM fuisse percussum auditis sine dolore mentis, sine suspirio cordis, sine sensu animi. O cautes! ô rupes! ululat percussus canis, & doletis: vapulat Filius Dei, & ridetis! Jesus præ dolore prope expirat: nemo præ amore JESU vel suspirat. Fluit sanguis copiosus ex omnibus venis corporis: non stillat vel lachrymula ex nostris oculis. Hiant undique immania in percusso corpore vulnera, nec nos semel percutimus pectora. O JESU! quid tu ad hæc? Si tu olim antequam esses homo, antequam sudâsses pro homine, antequam vapulâsses ab homine, dixeris: *Pœnit et me fecisse hominem;*

1/4. 53. 8.

Gen. 6.

nem;

nem; quid nunc dices, dum inter omnes homines non sit homo, qui te non odit, maledicat, persequatur: expoliet vestibus, vinciat funibus, molliatur interitum? *tunc tactus dolore cordis intrinsecus, tonabas ex alto, & minabaris: Delebo omnem hominem quem creavi, à facie terra. Quæ jam metuenda sunt nobis ex ore tuo tonitrua? Quæ non expectanda fulmina? Quæ spes redemptionis post tot injurias in Redemptorem? O me miserum, cum jam non sit qui redimat, neque qui salvum faciat!* Quomodo ausim tot inter mihi timenda dicere cum Davide: *Redime me, & miserere mei?* Quid times, ne redimaris, anima mea? Sic loquitur per suum Prophetam, qui posuit pro te animam suam: *Isa. 43. 1. Noli timere, quia redemi te, & vocavi te nomine tuo: Ps. 118. meus es tu. Si ergo sim tuus; dicam ego ad te: Tuus sum ego, salvum me fac.*

§. III.

Flagellatur.

PROPOSITURUS plenum immensi stuporis, ac infiniti amoris sacramentum, prius tanquam ad celeberrimum totius rerum universitatis theatrum, convoco cælos & terras, homines & Angelos; quin & dæmones, sævos justitiæ satellites, ut eum intueantur, qui in atrio Pilati *spectaculum factus est mundo, & Angelis, & hominibus.* O Pater! ad sis hujus tragœdiæ spectator, cujus ego fui auctor. Hoc tamen obtestor, ut si videris manum peccatoris extentam super corpus I illi tui; si videas manus nostras plenas sanguine, manum tuam longè facias à nobis; quia Filius tuus, idem qui à peccatoribus cæditur, pro peccatoribus patitur. Ad sis & tu, ô Justitia! & videas usque ad novissimum quadrantem soluta nostra debita.

1. Cor. 4.
9.